

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 4,50; voor de buitenstedes f 5,50; franco door het gehele Rijk. Brieven, Gelden, enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 15 JUNIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents segeleert betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Een eerste vereischte van statistische opgaven is nauwkeurigheid. Wij hebben ons daarvoor beijverd met de meeste mogelijke zorgvuldigheid alle misstellingen den aarde van de godsdienstige gemiddeld der in onze lijsten genoemde Ambtenaren te vermijden. U Zou echter bij eenen arbeid van ziele opmerking niet geheel onmogelijk zijn dat, daarin nog, een enkele misstelling voortaan getroffen. Blijft dit het geval boven, dan verzoeken wij, elken een tegelijk, die een zodanige misstelling ontdekt, ons daarvan onmiddellijk kennis te geven. Wij zullen ons dan haasten, die terstond te herstellen.

STATISTIEK.

43. LIJST.

Gewestelijke Zaken der Provincie GRONINGEN.

Bevolking op 1 Jan. 1910 175,651 (1)
Katholiek deel der Bevolking 12,974
Niet-Kath. " " 162,777
Verhouding: 2 Katholijken tegen 23 Protestanten.

ZIJLVESTENIJEN:

Huizeer Zijlvoet.

- J. Benkema (President) (3)
- L. Dijkhuis
- H. van der Horst
- J. A. Bos
- J. A. Rijks
- J. A. Zwartling
- J. de Boer
- B. Koninga
- L. Dijkhuis
- R. ten Bos
- J. A. Sluiter (Secretaris)
- H. van Dijk (Bode)

Schouwer Zijlvoet.

- T. Tammen (President)
- L. Siersema
- E. Wiersma
- D. Braekman
- B. Rijks
- J. A. Boer
- J. A. Boer
- R. Wiersma
- R. Feddema
- A. van Ham
- F. Wijdeveld
- E. Smith
- H. J. Torrens
- D. Boornboos
- J. A. Halsema
- J. A. Rutema
- E. K. Elzès
- B. Wieringa
- van Inkingha (Secretaris)
- E. Wierda (Bode)

Dijkbestuur van Uithuistermeeden.

- A. Aldershoff
- F. Wiersma
- A. Bierling

Dijkrecht van Hunsterland en de voormalige Saazumer Zijl.

- Bennema
- A. Haack

- H. L. Hommema
- F. H. Wierema
- D. D. Franssen
- W. A. Reinkingh (Secretaris)

Recapitulatie.

- 1 Gouverneur. Prot.
- 7 Gedeputeerde Staten. Allen Prot.
- 35 Staten der Provincie. Allen Prot.
- 23 Personen bij de provinciale Griffie. 21 Prot., 2 Kath.
- 6 Personen tot den Waterstaat behoorende. Allen Prot.
- 3 Personen, uitmakende de Commissie van Landbouw. Allen Prot.
- 167 Leden van de Zijlvestenijen. 164 Prot., 3 Kath.
- 1 Militie-Commissaris. Kath.
- 6 Houtvesters en Adj. Houtvesters. Allen Prot.
- 81 Personen bij de directe belastingen. 78 Prot., 3 Kath.
- 17 Ontvangers der Registratie en Bewaarders van de Hypotheken en het Kadaster. 16 Prot., 1 Kath.
- 10 Landmeters en Teekenaars van het Kadaster. Allen Prot.
- 4 Provinciale Commandanten. Allen Prot.
- 14 Leden van 't Provinciaal Gerechtshof. 13 Prot., 1 Kath.
- 9 Personen, uitmakende de provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezicht. Allen Prot.
- 6 Personen, uitmakende de provinciale Commissie van Onderwijs. 5 Prot., 1 Kath.
- 9 Leden, uitmakende de gewestelijke afdeling van het onderwijsers genootschap. Allen Prot.
- Totaal 405 posten, vervuld door 393 Prot., 12 Kath.
- Verhouding: 2 Kath. tegen 45 Prot.

In ons N°. 343 staan J. Muller, J. J. H. de Ponthier en T. Leicher. P. lees: K.

AMSTERDAM, 14 Junij.

Hoe komt het, dat men die bepalingen uit de grondwet heeft geliet, welke men expresselijk had gesteld, om het *placet* uit te sluiten? De staats-commissie had uitdrukkelijk gewild, dat de Katholiek waarborgen bezat tegen de gunstelingen van een ondragelijke dominiecrische predominantie, waarvan het afgelopen jaar alke verwerplijke en gevaarlijke verschijnselen had aangebracht. En zelfs nauwelijks heeft de synode andermaal een aanmatigenden stap van predominantie gedaan, of men verongt, dat in de grondwet de artikelen zijn uitgeschraapt, die de Katholijken tegen die predominantie verhoeden? Dat is een inconsequentie en tevens een onrecht, welke niet zal nalaten hare gevolgen te hebben. Helaas het blijkt op nieuw, dat in Nederland geen recht is. Een eikend regt toch, en de waarborg tot handhaving van dat regt, wordt den Katholijk uit de grondwet geschrapt, omdat? .... omdat een protestantsche synode heeft kunnen goedvinden zulks te vorderen!!! Wij stellen daarom de vraag niet slechts aan de Katholijken, maar aan alle welkenken in den lande: Wilt gij geregeerd worden door de synodale heeren der hervormde kerk? Dat men zich verklare.

Nederland is een constitutioneel en vrij land, zegt men. Dat is onwaar. Het is zulks slechts in schijn.

Nederland is de prooi van dominokraten gerugsteund door aristokraten, die elkander de hand geven, om gezamenlijk het land uit te zuigen. Ziedaar wat Nederland is geweest sinds 1815 en wat het heden ten dage nog blijkt te zijn.

De revolutie in Europa overal zegevierend had het doemwaardig stelsel van beïoud een schok gegeven, dien zij dadelijk achtte. Gij hebt u bedrogen Nederlanders! Dominokraten en aristokraten leenen elkander de hand. Heden zijn wij, Katholijken, het slagtoffer van het monsterachtig huwelijk van predikanten met aristokraten; morgen zult gij het zijn, volk van Nederland. Indien men heden goedyndt onze erkende regten te ontkennen, ten gevalle van predikanten; waarom zal men er morgen niet toe kunnen overgaan, om aller regten, eveneens met voeten te treden, het volk begraven te laten onder een druk van belastingen, die de lagere klassen tot den bedelstaaf gebragt, den middelstand ver-

armd en de welvaart van Nederland gesnukt heeft, om de miljoenen schats, die Nederland bezit, in handen van eenige weinigen op te hopen? Waarom niet? Aristokraten en predikanten zij leven van en verrijken zich met het zweet van uwen arbeid. En indien zij heden ijveren en zegevieren tot handhaving van hunne overheersing, denkt gij dat zij morgen bereid zullen zijn een belastingstelsel op te offeren, dat bij de verarming van allen, hun alleen welvaart en weelde en rijkdom heeft aangebragt?

Wij vragen het daarom nogmaals, Nederlanders! wilt gij geregeerd worden door predikanten? Indien gij toestemmend antwoordt: roemt dan niet op uwe vrijheid, noch op uwe verlichting. Gij zijt een kooi schapen, die door predikanten op het outer der schatkist wordt ten offer gebragt tot meerdere verrijking van hen, die rijk zijn. Gij hebt geen vrijheid! Gij zegt 80 jaren gestreden te hebben voor de vrijheid van godsdienst. Gij meent, dat nu twee eeuwen u die vrijheid met de zelfstandigheid van Nederland door een vredesverbond werd gewaarborgd? Wat heeft het u gebragt? Gij hebt het juk van Philips verwisseld voor dat van predikanten. En nu na twee eeuwen betwist men u niet slechts de politieke, maar zelfs de godsdienstige vrijheid! Is dat uw wensch, is dat uw wil? Neen, gij wilt het niet, gij kunt het niet willen. Een kreet is in Europa opgegaan, de kreet van vrijheid. De vrijheid, zij moet en zal ook hier waarheid worden.

Het middel? Is het u aangewezen door de synodale heeren? Zie hier, wat zij gedaan hebben. Zij zijn getrouwen buiten hunne bevoegdheid; zij hebben zich gesteld buiten en tegen de grondwet; en eindelijk zij hebben met revolutie bedreigd.

En nu vragen wij aan het ministerie, wat wilt gij? Wilt gij orde en rust? Dat gij regt, wilt zal nog moeten bijken; want indien gij, het *placet* aan de predikanten schenkt, en dat doet gij, als gij de oplossing der vraag aan den gewonen wetgever overlaat, dan wilt gij geen regt. Maar gij wilt den toch orde en rust? Welnu, wij zeggen u, dat gij door een vreesachtige inschiktheid voor aanmatigende en dreigende vorderingen den eersten stap hebt gedaan, om Nederland ten prooi te werpen aan al de rampen van den burgerwist. Wij bewijzen dit in het volgend nummer.

Allerwezen hebben de mannen van het monopolie tegen art. 183 van het ontwerp van gewijzigde Grondwet inde jereimaden aangeheven. Hoofdonderwijzers, ondermeesters, schoolopzieners, domine's, tot zelfs de synodale commissie der Nederlandsche Hervormde kerk incluis, gordden de wapenen aan om tegen regering, staatscommissie en ontwerp te gelijk te veld te trekken. Waarom? .... omdat het ontwerp der commissie aan het monopolie en zijne trawanten gedeeltelijk den nekslag gaf, en de regering begreep dat het ouderlijk regt van grooter gewigt was dan de baatzucht van de zielenmoordenaars onzer lieve kleinen!

Zoo men geen verraad omtrent de eenmaal vooruitgezette beginselen zal plagen, thans, bijna aan het einde van den strijd gekomen, willen wij even het slagveld overzien. Wij wonden eerst het oog op de bestrijders der vrijheid van onderwijs en hunne gebezigde wapens, daarna op hetgene zij eenparig in de nieuwe Grondwet wenschen opgenomen te zien.

Van fanatieke lasteraars als prof. Hofstede de Groot c. s. nemen wij geen notitie, evenmin van het moordhol, hetgene hij gelooft, dat de vrijheid van onderwijs aan zijne voeten zal openen. Het is voor de mannen van het monopolie om van te graven; bah! en dan nog de ballasten, de bloedzuigers, de Jezuiten, ultramontanen, wat een vreeselijke troep! Het is of zij Hofstede de Groot met zijne bent den lande zullen uitjagen! Wat een allerbelangrijkst verlies voor de schatkist!

Anderen, minder lasterziek maar even vreesachtig en lichtschuw als de Groningsche professor-schoolopziener hebben zich van de vrijheid van onderwijs allerlei schrikbeelden laten opdringen. Dr. Nassau h. v. ook een schoolopziener zegt daarvan: »vooral hier te lande zou die vrijheid een aanslag zijn tegen den duur en onafhankelijkheid van den Staat (d. i. het monopolie); van het

(1) Op 1 Januarij 1847 bedroeg het getal zielen 199,719
(2) Protestants, K. Katholiek, O. Onbekend.

gouvernement uitgaande, staat ze gelijk met zelfmoord! — Het is ijselijk! De vrijheid van onderwijs zal het monopolie de keel toewringen! *Requiescat in pace!*

Maar neen, er is nog eene andere lezing. Dr. Nassau zegt: de vrijheid van onderwijs, van het gouvernement uitgaande, staat gelijk met zelfmoord. — Zelfmoord, zelfmoord, dat is eene gewelddadige aanranding van zijn eigen leven — het gouvernement zou dus, door de vrijheid van onderwijs, zich zelven gewelddadig aanranden — mijn lieve tijd, *sterven* misschien!

Zien wij wat daarvan is.

Niemand zal het ontkennen, dat de tegenwoordige inrichting van ons lager schoolwezen duizenden tegenstaat. En schoolopzieners en onderwijzers en leerlingelken en onderwijzers brengen het hunne daartoe bij — van daar, dat in alle provinciën petitiën voor de vrijheid van onderwijs geteekend zijn. Deze zouden niet geteekend zijn, indien de ouders geene bewustheid hadden, dat hunnen kinderen op het gros onzer scholen een onderwijs gegeven wordt, strijdig met hunne godsdienstige en zedelijke overtuiging.

Wij willen er niet naar gissen, wat er zal gebeuren, indien de vrijheid van onderwijs niet verleend wordt; duizenden hebben de middelen in de hand, om het regt lastig te maken. Wat dan? Waar is dan het leven, de kracht van het gouvernement? — Indien men zich verbeeldt, dat deurwaarders en politie-agenten in staat zijn den ontwaakten volkswil —, zich openbarende, bijv. in onwil om de belastingen te betalen, om van niets ergers te spreken, — te buigen, dan zoude men zijne rekening wel eens buiten den waard hebben kunnen maken, en wij gelooven, dat het gouvernement door den volkswil te willen breken, éér de hand aan zich zelven zal slaan, dan door de verlening der vrijheid van onderwijs!

Is het dus waar, wat Dr. Nassau zegt, dat de vrijheid van onderwijs, van het gouvernement uitgaande, gelijk staat met zelfmoord? Neen! want de vasthouding van het monopolie zal het gouvernement van dag tot dag al meer en meer benaauwen en bemoeijelijken en in gevaar brengen.

Als het Dr. Nassau te doen is geweest, om het gouvernement door *un tour d'adresse* schrik aan te jagen, dan beklagen wij den man, die van dit middel slechts gebruik heeft gemaakt, om den alleenhandel te behouden en lievelingsplannen door te zetten, die kortzigtig genoeg is geweest, om de teekenen des tijds voorbij te zien en daaruit wisse gevolgtrekkingen af te leiden. De studie der levende taal is hem beter aanvertrouwd, dan de burgerlijke en politieke levenskweste van den dag!

Wat Dr. Nassau kortweg: *zelfmoord* genoemd heeft, is door anderen met een omhaal van woorden aangevoerd. Pogehers, die zich quasi beriepen op eene twintigjarige ondervinding in de schoolwereld, hingen der regering een droevig tafereel op van de nadeelen der vrijheid van onderwijs. Het was te denken. Het monopolie is in hun twintigjarigen diensttijd diep ingeworteld en dan... twintig jaren lang door de bestuurders van het monopolie beschermd en gesalarieerd en nu eene *vrije concurrentie* in 't gezigt — met hand en tand moesten zij trachten te behouden, wat zij hebben. Daar zijn er die aangevoerd hebben, dat de vrijheid van onderwijs de verdraagzaamheid zal verbannen. Dat is een bewijs *à posteriori*; *à priori* is het bewezen, dat de jongens op de scholen, nu, onder het monopolie, elkander voor *Paup* en *Geus* schelden, en soms dien ten gevolge vechtpartijen plaats hebben. Dat kan ook bij vrijheid van onderwijs gebeuren, vooral wanneer de scholen in kweekplaatsen van fanatisme ontaarden, niet, wanneer wij in de personen der onderwijzers de zekerste waarborgen voor hunne zedelijkheid hebben. Want dan staat het vast, dat ieder regtgeaard ouder zijne kinderen alleen aan zulke leermeesters zal aanvertrouwen, die van hun zedelijk gedrag iets meer kunnen vertoonen, dan een getuigschrift van den eenen of anderen schoolopziener.

Het staat vast, dat al dat gezwets op veeljarige ondervinding, op nationaliteit, op verlichting en beschaving, op kennis en deugd, op godsdienst en vaderlandsliefde, op het getuigenis van buitenlanders bij eene aandachtige overweging niets meer zal opleveren dan in het honderd aangegrepen middelen, om den onbekenden met ons schoolwezen letterlijk om den tuin te leiden. Wil men er zich van overtuigen, hetgene wij onzen schoolopzieners en leden van plaatselijke schoolcommissiën ernstig aanraden, men ga eens eene geheele week, zoo lang de schooltijd duurt, maar geene vijf of tien minuten in de drie maanden eene school bezoeken, en al dat getecm over de deugdelijkheid van ons lager onderwijs, de geschiktheid van onderwijzers, enz., zal eindelijk wel eens van zelf ophouden!

Wij worden verzocht onzen lezers te herinneren, dat nog gedurende deze week de petitie van adhaesie ter teekening ligt bij de Boekhandelaars C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel bij de Beulingsluis en H. A. ZWEERS, Kalverstraat bij de Osjessluis.

Wij ontvangen nog dag aan dag berichten van onder-

scheidene steden en gemeenten, alwaar petitiën in liberalen zin geteekend worden.

Het zij niet ongepast hier op te merken, dat de Tweede Kamer den 20 dezer maand hare zittingen hervat, zoodat het van groot belang zijn zal, te zorgen, dat de petitiën vóór dien tijd bij de Kamer zijn ingekomen.

De burgemeester van Bakel en Milheze verzoekt ons te berichten dat het gemeentebestuur aldaar aan de Tweede Kamer gepetitioneerd heeft voor de afschaffing der belasting op de turf. De willekeurige handelwijze der ambtenaren bij de opneming in de Peel gaat alle begrip te boven; het is meermalen gebeurd dat de turf van sommige personen de helft te hoog werd opgenomen, en dat zij op hunne reclamatiën van de ambtenaren ten antwoord kregen: „*Zwijgt, boer, of gij krijgt er nog eens zoo veel bij.*” De haat der rekwestanten tegen die belasting is zoo sterk, dat zij, indien deze slechts afgeschaft wordt, gaarne die op het gemaal, hoe drukkend ook, willen blijven dragen.

TERUGBLIK.

Een der geachtste Deutsche bladen sloeg dezer dagen eenen achterwaartschen blik op Holland en België en trok eene lijn van vergelijking tusschen beide landen, waarop weinig valt af te dingen. Wij willen de voornaamste punten daarvan onzen lezers niet onthouden.

Het is weldra achttien jaren geleden dat de barricade-revolutie van Parijs gansch Europa ontstelde. Menig eervwaardig staatsgebouw werd door haar geschokt in deszelfs grondslagen; velerlei constitutie-vormen riep zij in het leven, en het was als of de Julij-zon Europa met nieuwen gloed bezielen, en voortaan een gezegend werelddeel beschijnen zou. Doch weldra verdroogte de vruchtbare kiem, de jonge lootjes stierven weg, de *charters* die nu eindelijk *waarheid* moesten zijn, werden overal een *loggen* — behalve in het kleine, onaanzienlijke, miskende naburig landje België — het gewrocht der Protocollenmakers.

Omtrent vier maanden geleden zag Parijs andermaal eene barricade-revolutie. De storm die daar opstak en over geheel Europa woedde heeft de grondvesten van alle staten losgewoeld. De verbolgen golven des tijds hebben zelfs den chineeschen muur, langs het Oosten van Europa opgetrokken, niet ontzien. Zullen er thans even als voor achttien jaar nieuwe toevenaars oprijzen om wind en golven te bezweren? Zal de omtrek van het vrije Europa andermaal ingekrompen — moeten de resultaten der Februarij-omwenteling even als die der Julij-revolutie nogmaals verdaagd worden? — België is daar om die levensvragen te beantwoorden; België, dat door vorsten en volken gelijkelijk bewonderd wordt.

Of heeft België misschien aan *teruggang* aan *behoud* de rust, de vrede, de eensgezindheid, de welvaart te danken, die het in deze troebelen tijden geniet? België is sedert zeventien jaar in het bezit eener zoo vrije, op zulke breede grondslagen gebouwde constitutie, dat men zelfs van de nationale vergadering van Frankrijk niets vrijzinnigers verwachten kan. En daarenboven is zij sedert eenige weken, vooral wat het *kiesregt* betreft, nog veel vrijzinniger geworden.

In *behoud* of *teruggang* is alzoo het onschatbaar geheim niet te vinden.

Doch een enkele terugblik op 1830, op de geboorte der belgische constitutie, der belgische vrijheden. Ook in België is de omwenteling niet zonder tegenspraak en strijd tot stand gebracht, en men lette er wel op, die tegenspraak, die strijd sproten voort uit België zelve. Daar toch vond men mannen genoeg die de bevrijding van hun land ongedaan poogden te maken, die haar beschouwden als een ramp, als een vloek, en die het ontkennden dat de revolutie van het volk was uitgegaan. Doch het heeft hun niet mogen gelukken de zege daarbij te behalen. Trouwens die zege ware voor vele jaren een onherstelbaar verlies voor de vrijheid geweest, zij zou de beste bewijzen voor de waarde en de duurzaamheid van vrije instellingen hebben vernietigd.

Ja, er zijn Belgen geweest die eene misdadige hand hebben geslagen aan hunne vrijheid. In België heeft eene *reactie* plaats gehad. Er was verrad in het spel en de verraders waren deszelfs eigene ontaarde zonen, maar trots hunne pogingen is België het puikje der Staten, de vuurbaak in den storm des tijds, de veilige haven der vrijheid geworden.

De contra-revolutie had in België niet eens de Septemberdagen afgewacht om den kop op te steken. Het waren Belgen die de legermagt van prins Frederik naar Brussel riepen; het waren Belgen die luide hun leedwezen openbaarden dat de prins den opstand niet in burger bloed had willen smoorren. — Deze lieden noemde men de oranje-partij. Zij bestond uit meest Hollandsche en Protestantische ambtenaren, die zich daar ten koste van den landzaat vet mesteden en uit fabrikanten en kooplieden van Gent en Antwerpen. Hierbij kwam nog eene partij jonkheeren enz. die de vetste posten vervulden. Het zou de moeite waard zijn eens de schotschriften te doorloopen, welke de *reactie* tegen de zoogenaamde *Parvenus* der

revolutie in de wereld heeft gezonden, alsmede de rijke betuigingen van liefde en verkleefdheid die den Koning en de Prinsen gerigt werden, en hen meer en meer nopens den waren geest van het misleiden. Het was een lust om de gevallen bureaucratie te hooren spreken; volgens haar was de ouderling het *non plus ultra* van staats-wijsheid, en onder Holland een waar Eden geweest; ..... geen der! maar slechts voor hen alleen.

Ook de reactie der fabrikanten en kooplieden liet gemakkelijk verklaren. Doch waar zal men tegenwoordig nog eenig spoor eener oranje-partij vinden? Thans men de juiste waarde van vrije instellingen heeft beschaffen?

Bijaldien er nu nog een enkele aanhanger der Oranje-partij in België kon overgebleven zijn, zou die moeten bloozen bij de eenvoudige vergelijking van een Holland onder het oude stelsel gebleven en met naar de eischen des tijds berekende instellingen worden is? In Holland ziet hij de oude bureaucratie die niet anders meent of het volk bestaat ten harens hoeve; eene vertegenwoordiging die de belangen van het volk slechts als bijzaak, de personeele belangen der veeleer als hoofdzak beschouwt. In België daarentegen een bestuur dat door alle mogelijke middelen openbaarheid onophoudelijk aan de strenge controle publieke opinie onderworpen is, en onophoudelijk (het zulks al eens vergeten) er aan herinnerd wordt de ambtenaren niet meer dan de lasthebbers des tijds zijn, welks welzijn hun hoogste streven, hun hoogste doel, hun schoonste loon moet zijn. In Holland volkomen gemis van verantwoordelijkheid van het schoonste gedeelte van 's lands inkomsten; budgetten met schijnbaar saldo's, met wezenlijke deficitten, afgronden van financiëwezen; willekeur en gunst bij de bevestiging van ambten en bedieningen; ontelbare pensioenen en gelden die bijna nooit het loon zijn van regtvaardige dienste jegens het algemeen. In België opene rekenschap, gunst eene uitzondering, willekeur onmogelijk; penningen en belooningen streng door de wet gezigt. In Holland de volksvertegenwoordiging eene logen, uit de der getrapte verkiezing, de keuren in handen van een klein getal bevoorregten, wien niets meer ter harte dan aandeel te hebben aan de voordeelen van een legiestelsel. In België de volksvertegenwoordiging op ruimten democratischen grondslag; het bestuur een vloei van het volk, en dagelijks en onmiddellijk behoeften der volkswege van deszelfs behoeften en verlangens onderrigt. In Holland slakkengangerige ministers die socialen lanker met beloften en praatjes denken te gaven. In België ministers die geen dag met de volksvertegenwoordigers oneens kunnen zijn, die d.ord. zijn van de waarheid dat ook zij 's volks dienaars, deraars zijner belangen, uitvoerders van zijnen wil. In Holland volkschuwe ministers die eene manifest van den volkswil uitlokken, doch misschien liever hielden dat zij achterwege bleef. In België de allervrijste ontwikkeling van het staatkundige volksleven. In Holland dominocatie, aristocratie, oligarchie, politie-tiranij, slavernij; in België vrijheid van associatie, van dienst, van onderwijs met onafhankelijkheid. En eindel. wat de betrekkingen van beide volken naar buiten treft, Holland mistrouwend, schroomvallig, afsluitend België van alle kanten de slagboomen opheffende, vrees voor zijne nationaliteit welke beter door den der bevolking dan door tollinies en anderen hinder bevestigd wordt.

Thans kunnen wij België bewonderen, gelijk het in 1830 geworden is. Kunnen wij hetzelfde zeggen van Holland zoo als het sedert 1830 gebleven is? Men moet het niet te vergeten dat een der meest groo vorsten van Europa, uit de revolutie voortgesproten een barricade-koning is.

Men schrijft ons uit Noord-Brabant:

Met de uiterste bevreemding hebben wij in de mer van Dingsdag 13 Junij, gelezen „dat het vrees van het placet niet bij de grondwet zal uitgemaakt zijn.”

Wij zouden aan het critisch oordeel van uwen gever twijfelen, dermate komt het ons ongelooflijk indien niet reeds eenige voortteekenen ons vertrouwen in den komen schokken, en aantoonen hoe weinig Katholijken geteld worden.

Hunne voortdurende uitsluiting van al de manieren dat van hunne eeredienst alléén uitgezonderd, en keuze des *Munsterschen eeuwigds* voor de feestelijke ophulling van een ook uit bijdragen der katholieken rigt standbeeld, geven geen groot blijk van welwillendheid noch van toenadering (gezindheid); vooral niet, neér men bemerkt dat die plegtigheid besteld werd door een minister, die zoo zeer behoefte gevoelen moest den Katholijken zijne anteceden ten te hunnen aanzien doen vergeten, inzonderheid de hardnekkige voorvechters van het gehate *placet*.

Hoe het zij, met incensineling van ons twaalf-honderd duizendtal, verstaan wij, als één man, dat het vraagstuk van het *placet* BEPAALDELIJK BIJ DE GRONDWET uitgesproken worde. Dit is ons ernst. Men onthoude het wel!

Zonder dat, is ons de godsdienstvrijheid, — eene vrijheid die wij meer dan het leven schatten, — niet geëerbijrd, en beduidt derhalve de herziening voor ons. De uitsluiting van het *placet*, maakt van die vrijheid een integreerend bestanddeel uit, zoo als terecht is door de commissie van den 17 Maart, — juist om het gewigt dat dominocratie en prédominantie van deszelfs behoud hechten.

Neen, dat vraagstuk moet niet verschoven, en aan de gewone wetgeving voorbehouden blijven. De mogelijkheid van later door eene *quod dii avertant!* dominocratisch-gezinde kamer dien keten gesmeed te krijgen, moet wegvallen. Het geldt hier nu of nimmer; dit besleffen wij levendig, en het lust ons niet de speelbal der arglist te kunnen worden.

De Katholijken, zoo als de koene van Lottom het uitdrukt, zijn thans *mondig*. Er is meer, zij hebben den mannelijken leeftijd bereikt, en hunne kracht leeren kennen. Allermint zijn zij geneigd de godsdienstige vrijheid prijs te geven.

Maar *godsdienst-vrijheid*, — deze is, zoo volkomen en zoo plegtig mogelijk, door de Regering ons toegezegd, in de openbare zitting der Tweede Kamer der Staten-Generaal van 13 Mei jl. Het ministerie heeft toen, bij monde van den minister, ten aanhoore van geheel de natie, verklaard, dat het met het daar uitgesproken *manifest* staat en valt. — Uw berichtgever dus moet verkeerdt onderrigt zijn.

Men spiegele zich in alle geval aan hetgene rondom ons gebeurt. Welke schrikbarende uitwerking hebben niet daar de kreten: *«il est trop tard! Nous sommes trahis!»* en andere gehad, waarvoor wij God bidden, Nederland eeuwig te behoeden? Lieten die eenigen terugkeer over? Nog is het tijd om het onwentelings-gedrogt van onzen bodem te verdrijven: maar hoe lang zal het dit nog zijn? Regering en Beschrevene Vaders behooren het te overwegen.....

Discite justitiam, moniti!

De chartisten gedragen zich in Engeland weder zeer onrustig en wat erger is, zij beginnen de agenten van politie het hoofd te bieden. Zelfs des zondags laten zij hunne demonstratiën niet achter, en zij verklaren niet te zullen ophouden, alvorens zij het *charter* zullen verkregen hebben. De Engelschen zelf beginnen zich daarover ongerust te maken. Men verwijt den ministers algemeen hunne weinige veerkracht. Dit doet het vertrouwen verminderen, de arbeid gaat weg, en de toestand der arbeidende klasse wordt er des te slechter door. En waaraan is al de ellende van die klasse en bijgevolg die woelingen toe te schrijven? Aan geen andere oorzaak dan dat in Engeland de maatschappij georganiseerd is op onchristelijke en gevolgelijk onmaatschappelijke beginselen. De kwaal breidt zich van lieverlede van Londen tot de provincien uit, en het kan niet lang meer duren of het verschrikkelijke nur der hemelse wreuk zal geslagen zijn.

Wij hebben alle recht om dit te zeggen, want onder dien maalstroom, die thans in Londen zijn zwadder rondwentelt, heerscht eene onmiskenbare behoefte aan zedelijkheid, aan vrijheid, aan billijkheid. Die verdwaalde menschen! ook zij dorsten naar het goede, in weerwil der onreine melk, welke zij van hunne geboorte af hebben ingezogen. De meesten hunner zijn telgen van overspel en ontucht. Ziedaar de wezenlijke oorzaken van die zich steeds hernieuwende kwalen.

Wij lazten dezer dagen met een gevoel van diepe smart-echte bescheiden over het volslagen-zedenbederf onder de behoeftige klassen te Londen. Onder de duizende jonge meisjes die in de kosteloze en parochie-scholen worden opgevoed, ontsnappen er slechts weinige aan de besmetting der ondengd. De plaag van het pauperismus vertoont zich hier in hare afschuwelijkste gedaante. Hooren wij een ooggetuige spreken.

«Ik bezocht, eenigen tijd geleden het *workhouse* in eene onzer parochiën, en ik werd sterk getroffen door het gunstig en bevallig voorkomen van een paar honderd jonge meisjes, die ik spelende vond op de binnenplaats. In den loop van het gesprek vroeg ik den meester wat er in het algemeen van die meisjes werd, nadat zij het bedelaars-gesticht verlaten hadden. «Mijnheer, gaf hij ten antwoord, het spijt mij het u te moeten zeggen, maar vijf van de zes, zoo niet negen van die tien vervallen tot zedeloosheid. Gewoonlijk verlaten zij het gesticht in den ouderdom van 13 of 14 jaren; alsdan besteedt men ze bij vrij bemiddelde en meestal domine grondeigenaars, die terstond deze arme kinderen mishandelen, door werk van haar te eischen. dat voor volwassene en sterke vrouwen is geschikt; ook komen zij drie of viermalen bij ons terug; maar als zij den ouderdom van 17 of 18 jaren bereikt hebben, dan kieren zij niet weder, maar prostitueren zich. «Ik vroeg hem of het ook zoo gelegen was met de overige *workhouses* van Londen. — «Ik heb alle reden om het te gelooven, hernam de meester.»

Welk een afschuwelijk tafereel! En welk middel denkt men in zulk een staat van zaken te kunnen aanwenden? Volksverhuizing? Naar de straffkolonies van Australië? Zied die kinderen derwaarts, roept de *Times*, en gij zult vrouwen van haar maken voor de volkplanters, of

liever voor de gedeporteerden! Hier vervallen zij tot de afschuwelijkste verdierlijking, en ginds zouden zij echtgenooten vinden...» — Ja, maar welke echtgenooten!

Inderdaad, het hart walgt van afkeer, als zulke dagbladschrijvers zich tot zedenprekers opwerpen van het menschelijk geslacht. En is het dan nog te verwonderen, dat het chartisme zich elk oogenblik al stoutter verheft en dat de werklieden den oorlog verklaren aan den eigendom?

Z. M. heeft den verdienstelijken beeldhouwer, den heer L. Røyer, benoemt tot kommandeur der orde van de Eikenkroon, als een blijk van H.D.s. tevredenheid over de wijze, waarop die heer zich heeft gekweten van de hem opgedragene vervaardiging van het standbeeld van Prins Willem I.

De Hooge Raad, kamer van strafzaken, heeft bij arrest van gisteren *verworpen* het beroep in cassatie van A. J. E. van Bevervoorde, voormalig schrijver en uitgever van het weekblad *de Burger*, dat te s' Hage het licht heeft gezien. Gelijk men weet was hij bij vonnis der arrondissements rechtbank te dier stede, van 16 Maart jl., schuldig verklaard aan het wanbedrijf van laster in een gedrukt en verspreid geschrift (in het bekende artikel over de aftreding van den minister van Hall) en te dier zake veroordeeld tot eene gevangenisstraf van zes maanden, eene geldboete van f1000, alsmede in de kosten; benevens ontzetting der burgerregten gedurende den tijd van tien jaren.

Gisteren heeft het Prov. Gerechtshof van Noord-Holland de behandeling der zaak van de 19 beschuldigten voortgezet.

Terstond na de opening der zitting, nam de Advokaat-Generaal het woord, ten einde sommige bedenkingen, door de verdedigers der beschuldigten in het midden gebragt, te wederleggen. Z. Ed. Gr. Achtb. verklaarde niet op het al dan niet bewezen van de schuld terug te komen; want met vertrouwen liet hij de beslissing hiervan aan het Hof over, en bepaalde zich uitsluitend tot de bevestiging van hetgeen hij in den eersten termijn had aangevoerd, dat het namelijk vast stond, dat het Bildungsverin zich met staatkunde bemoeide en het alzoo waarschijnlijk was, dat men in de verspreiding der bekende briefjes misdadige staatkundige bedoelingen beoogde. Die verspreiding was naar zijn oordeel als het begin van uitvoering aan te merken en strafbaar volgens de bepalingen van art. 87, 88, 91 strafv., terwijl hij het daarvoor hield, dat het reeds, dat in de verspreiding van de briefjes geene misdadige staatkundige bedoelingen gelegen waren, niet door hem maar door de verdedigers van de beschuldigten geleverd moest worden. Ook in de uitlegging aan art. 440 strafv. gegeven, kon hij niet deelen en het was hierom dat hij in den genomen eisch volhardde. Mr. B. J. Muller verdedigde hierop, mede uit naam der verdedigers van de beide andere beschuldigten, het stelsel, reeds van hunne zijde aangevoerd, en bestreed in eene breedvoerige rede hetgeen daartegen door het O. M. was ingebracht. Daarna wederlegde Mr. S. Wilschut, ook uit naam der verdedigers van de overige beschuldigten, de toepassing in dit geval van art. 440 Strafv., 1°. omdat het bestaan eener vereeniging niet gebleken was, en 2°. omdat er geen verzet had plaats gevonden. Ten 12½ ure werd de zitting gesloten, nadat de uitspraak van het arrest op Dingsdag 20 Junij, des namiddags ten 3 ure, bepaald was. (Amsterd. Cour.)

De Staten van Limburg hebben overeenkomstig het rapport der commissie, beslist, dat Limburg aan Duitschland en niet aan de Nederlanden behoort, en dus welke voorliefe het ook voor België of eenigen anderen staat mogt gevoelen, de bestemming van Duitschland moet volgen; weshalve de Limburger afgevaardigden dan ook verplicht zijn, deel aan de beraadslagingen der Deutsche nationale vergadering te nemen. (J. du L.)

UTRECHT, 12 Junij. De Katholijken dezer stad, en in het bijzonder de gemeentenaren der Augustijnen kerk, zijn in diepen rouw gedoopt, door het alsterven van den Wel-Eerwaarden pater Wilhelmus van den Wijnboom, in den ouderdom van ruim 33 jaren.

Zijne vurige godsdienstmin, nederigheid, menschen-liefde, aanhoudende zorg voor armen en behoeftigen, onverpoosde ijver om verdwaalden tot de deugd terug te brengen en zwakken te versterken, deden hem algemeene hoogachting en liefde verwerven, waarvan de tranen getuigen, die bij de avondgebeden gestort werden door de menigte, welke de ruime kerk nauwelijks bevatten konde. Zijne nagedachtenis leve steeds in onze harten, en God beloonde met eeuwige vreugde hem, die de ondermaansche dingen niet gezocht heeft.

ALMEREK, 9 Junij. Op de gehouden jaarlijksche paardenmarkt van gisteren werden een aantal paarden ten verkoop aangeboden, waaronder vele zeer schoone en mooie paarden de algemeene aandacht trokken, evenwel zijn er geene buitengewoon hooge prijzen besteed geworden. Er was bijzonder veel vraag naar jonge juk- en oude werkpaarden, die dan ook tot goede prijzen verkocht werden. (N. R. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 12 Junij. Het ziet er in deze hoofdstad zeer onrustig uit; wij zijn nog niet op het punt van den crisis gekomen, en elk verbeidt de toekomst met den grootsten angst. Het stelsel van schrik-aanjaging wordt rusteloos voortgezet, ten einde de zaken nog meer te verwikkelen. De zamenschottingen gaan steeds hun gang en worden weder drogender dan voorheen. Zaterdag jl. zijn zegt men 800, anderen zeggen 2000 personen in hechtenis genomen.

Terwijl de nationale vergadering heden bijeen was, werd appél geslagen, een gedeelte der nationale garde kwam in de wapenen, de zamenschottingen werden uiteengedreven. In de nabijheid van het gebouw der vergadering werden drie gewerschoten gelost en de kreten: Leve de Keizer! vernomen. Die schoten golden den generaal der garde, den heer Clement Thomas. Maar gelukkig is niemand gekwetst geraakt.

Immiddels werd in de vergaderzaal door den heer Lamartine een besluit-ontwerp medegedeeld, strekkende om de wet van 1832, betreffende de verbanning der familie Bonaparte, jegens prins Lodewijk Napoleon van blijvende kracht te verklaren. De vergadering wilde het ontwerp bij acclamatie aannemen, maar de heer Lamartine verzette zich hiertegen. Tegen het einde van de zitting had de stemming plaats van een crediet van 100,000 francs, aangevraagd voor de bureau-kosten der uitvoerende commissie. De voordragt werd gaaf aangenomen. Gedurende de debatten droeg de heer Lamartine met veel talent zijne eigene verdediging en die der commissie voor.

De heer Duclercq ontwikkelde zijn finantiël plan. — Men vreest voor gewigtige, wellicht ontzettende gebeurtenissen ter zake van de verkiezing van Louis Bonaparte. De *Correspondance* wil zelfs weten, dat hij in hechtenis is genomen, ofschoon men brieven uit Londen van verschen datum van hem heeft vertoond. Lodewijk is thans het schrikbeeld dezer dagen, en reeds verbeidt men zich den hartstogtelijken prins, door den algemeenen wensch des volks tot keizer gekroond, zijn troon te zien plaatsen op het puin der vernederde republiek.

— Prins Lodewijk Napoleon, die thans de aandacht van geheel Frankrijk tot zich trekt, is de zoon van Lodewijk Bonaparte, Koning van Holland en van Hortense Beauharnais; hij is in 1808 geboren en later te Fontainebleau gedoopt door zijnen oud-oom den Cardinaal Fesch. De Keizer was zijn peet. Toen hij zeven jaar oud was werd hij met geheel zijne familie verbannen. Hij werd opgevoed door Lebas; de Zwitsersche colonel Dufour heeft hem tot een krijgsman gevormd. Men zegt dat hij een bekwaam artillerist is. Zijne geschriften doen eer aan zijne kunde, maar zijne aanslagen op Straatsburg en Boulogne getuigen niet van zijn beleid en doorzigt. Ofschoon hij dus den naam des Keizers draagt, is hij er ver af, diens genie te bezitten.

— Aan een Belgisch blad wordt geschreven, dat ter gelegenheid van het beruchte monstermaal een helsch plan beraamd was om door het begieten van de voorgevel der huizen met terpentijn, die vervolgens in brand zou gestoken worden, eene algemeene wanorde te veroorzaken, ten einde zich van het stadhuis meester te maken.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 13 Junij. Te Hamburg is het den 9 Junij niet weder tot dadelijkheid gekomen. Men begint de gebroken poort weder te herstellen, doch het poortgeld zal wel behooren afgeschaft te worden ten einde voortdurend botsingen te voorkomen. Van 18000 personen, die buiten de poort wonen, wordt daardoor eene hatelijke belasting geheven, niettegenstaande zij binnen de stedelijke accijnslinie gelegen zijn.

— Men schrijft uit Posen dd. 3 Junij: Er is hoegenaamd geen twijfel meer aan, dat de halve russische armee tegenwoordig in Polen en Litthauen geconcentreerd is. Geloofwaardige kooplieden uit die stad, die met veel moeite van Paskewitch verlof hebben gekregen om over de grenzen te gaan, schatten de aldaar verzamelde russische strijkrachten op 300,000 man. Onze militaire overigheil schijnt ook niet zonder bezorgdheid te zijn, want zij laat met de meest mogelijke inspanning aan het herstel onzer vestingwerken arbeiden.

— Uit Brody wordt gemeld, dat de gemeenschap met Rusland geheel versperd is. Men hoort bijna dagelijks het pelotonvuur en het gedonder der kanonnen.

— Men schrijft uit Francfort dd. 10 Junij Gisteren was het de tweede dag der grondwetgevende rijksvergadering. In dezelve is vast gesteld dat zij verlangt het regt der Sleeswijk-Holsteiners en Duitschlands eer gewaarborgd te zien, en zulks in weerwil en trots alle bedreigingen van het buitenland.

MUNCHEN, 7 Junij. De regering welke een oogenblik zwak en wankelend is geweest heeft hare veerkracht hernomen. Tegen de woelingen die zoo lang te Bamberg de rust en vrede verstoord hebben, wordt thans

WEENEN, 9 Junij. Graaf Stadion, die bestemd is om president-minster te worden, is zeer onbemind; zijn aristokratendom voegt weinig in ons democratisch gebouw en zijn Lemberger loopbaan zegt niet veel tot zijnen lof. Men hoopt dat zijn ministerie in het geheel niet tot stand zal komen.

— De Duitſche dagbladen ſpreken met veel ophief van de manoeuvres der Ruſſiſche diplomatie in de Donauvorſtendommen, en dit niet zonder reden. Het ſchijnt, namelijk, dat Ruſland, niet tevreden met het protectoraat, dat het op die provinciën uitoefent, er op bedacht is, ze geheel aan zijne heerschappij te onderwerpen. Men zegt zelfs, dat het een leger derwaarts heeft gezonden. Deze tijding heeft te Wenen veel reactie verwekt, en men verhaalt, dat het Ooſtenrijſch kabinet terſtond aan zijnen gezant te Conſtantinopel bevel geſteld heeft, tegen elke inval op die vorſtendommen met alle kracht te proteſteren.

ITALIE.

— Nog leest men in de *Gazetta*, officiëel gedeelte, het volgende:

— Mgr. Morichini is in het leger van Karel-Albert aangekomen. Na zijne zending bij dien vorst te hebben volbragt, zal de prelaat zich naar Innsbruck begeven.

— Het gerucht van de onthoofding van Koning Ferdinand schijnt ongegrond te wezen. Immers die Italiaansche dagbladen, welke daarvan eenig berigt zouden moeten mededeelen, spreken er geen woord van.

STADS NIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 14 Junij.

INVESTMENT

Aanvorder :

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Wisselkors.

ANTWERPEN, 13 Junij. Belg. leen. 2½ pc. 32½; 4½ pc. 60½;
Spanje Ard. 5 pc. 9½.

PARIS, 12 Juhij. Fr. 3 pc. 46,00; id. 4 pc. 54,00; id. 5 pc. 68,00; Schatzkistb. 22,00; Bank-Actien 1240; Belg. 1840, 5 pc. 66; id. 1842, 5 pc. 66; Nap. 5 pc. 71,90; Piem. leen. 210; Remeinsche leening 58.

MADRID, 7 Junij. Act. Sch. 3 pc. 21½; id. 4 pc. 13½;
Uitgest. Sch. 5; Coupons 7½.

LONDEN, 12 Junij. Consols op tijd 84½ a 84½; Brazilië 67 a 69; Ecuador 12 a 2½; Ven. 16 a 18; Ung. 4½ a 5½; Gren. 12 a 12½; Uitg. 2½ a 2½; Déném. 63 a 65; Holl. 2½ pc. 42 a 43; id. 4 pc. 63½ a 64½; Mexico 15½ a 16; Peru 33 a 35; Portugal 4 pc. 16 a 17; Rusl, 1822, 5 pc. 87 a 89; Spanje 5 pc. 11½ a 12; id. 3 pc. 22½ a 22½; id. Passieve 2½ a 3.

INGEZONDEN STUKKEN.

tien van de twintig belastingplichtigen overleden,
 en dat de twintigste weigerde voor de geheele
 betalen. Hier moest nu de Egyptische drangst
bastonnade aangewend worden, en ziet! na een
 derd slagen was de belasting betaald en de ongelukkige
 bier — kon vrij gaan bedelen in de straten van

CORRESPONDENTIE.

Het dichtstuk ons door den heer J. V. te B.
zonden moeten wij ter zijde leggen, alzoó wij
regel nimmer yerzen plaatsen. Het blijft dus ter
sijde van den auteur.

VERBETERING.

In ons N°. 352, 1e. pag. 3e. kolom, regel
boven staat: *afschaffing*; men leze: *afscheiding*.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed, na eene korte doch pijnlijke ziekte, na voorzien te zijn met de laatste H. H. Sacramenten der stervenden, de Wel-Eerwaarde Heer **WILHELM VAN DEN WIJNBOM**, Cath. Priester en Kapelaan van de orde der Eerw. Paters Augustijnen, in den leeftijd van bijna 84 jaren.

Utrecht,
den 8 Junij 1848.

Heden overleed tot mijne bittere droefheid, mijn
 liefste jongste Zoon GERARDUS BERNARDUS. Na
 zien te zijn van de genademiddelen der H. Kerk, ^{om}
 hij geheel overgegeven aan den wil van zijnen Schied
 in den jeugdigen leeftijd van 21 jaren.

AMSTERDAM,
13 Junij 1848.

Heden heeft het den- Almagtigen God behaagd
 waarde Moeder en Behuwd-Moeder, Mejufvrouw de
 den Heer **CHRISTIAAN VELTHUYSEN**, geb. van
SCHAAL, in den ouderdom van ruim twee en zeventig
 ren, na eene langdurende ongesteldheid en na het
 vangen der laatste H. H. Sacramenten onzer Moeder
 H. Kerk tot zich te nemen. Ieder, die de overle-
 gekend heeft, kan ligt bescffen, hoe het ons (zelf)
 zoo brave en zorgvuldige Moeder is verliezen.

LAAREN, J. C. VELTHUYSEN
 10 Junij 1848. uit aller naam.

IEMAND van fatsoenlijke familie en van de
 Godsdienst, 26 jaren oud, biedt zich als **LINNE**
MEID aan bij een der Wel-Eerw. Heeren Pastors
 in een stil huishouden, naar verkiezing tegen 1.
 of 1.^e Nov. Zij kan de beste getuigenissen van goet
 drag en bekwaamheid produceren. Men gelieve zich
 der Lett. A. franco te adresseren, aan den Uitg.
 dezer Courant.

Per Boekdrukkerij van J. H. LAARMAN te Amsterdam
O. Z. Voortuurgang, bij de Meel, ziet het licht

BESCHRIJVING VAN AZIË

D O O R

P. H. WITKAMP.

(Een Boekdeel van ongeveer 800 bladzijden, in folio; met Platen en Kaarten. Prijs f 10)

Afterring 1 en 2 of blad 1-12.

De voorwaarden en de wijze waarop dit werk (uitge-
kende het *Zevende Deel* van DE AARDBOL), zal worden
uitgegeven, kan men leeren kennen uit den Prospe-
cuj dit Dagblad gevoegd en mede kosteloos verkrijgen
bij den Uitgever en solide Boekhandelaren.

De Uitgever, hierbij nog berigtende dat de voornoemde
Prospecus in zijne werkplaats is gedrukt, neemt
de vrijheid deze zijne inrigting in de welwillendheid
het Publiek aan te bevelen.

De Boekhandelaren J. M. W. WAANDERS, te
en R. G. J. SLADOOT, te Groningen,
hebben uitgegeven:

BRIEF

AAN DEN HOOGLEERAAR EN SCHOOLOPZICHTER
P. HOFSTEDE DE GROOT.

»TOT ANTWOORD OP Z. E. GEN'S BROCHURE:
»Wat hebben wij van het ontwerp van gewijzigde grondwet
»te verwachten met betrekking tot Godsdienst en Onder-
»wijs," door O. A. SMITZEN, R. K. Priester te Groningen.
gen. Prijs . . . . . 30 Cents

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGEHUYSEN, Drukker en Uitgever